

Resolució 749/2019, de 4 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 634/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans

Informació reclamada: L'RLT actualitzada.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: Mentre que la publicitat activa obliga a difondre, sense necessitat de demanar-la, informació sobre unes matèries concretes (les dels articles 8 a 15 LTAIPBG), el dret d'accés a la informació pública garanteix accedir a tota la informació que està en poder de l'Administració, però cal sol·licitar-ho mitjançant el procediment regulat pels articles 26 i següents de la mateixa Llei. El dret d'accés a la informació pública no empara la pretensió que pugui tenir la persona reclamant de què l'Ajuntament elabori o actualitzi una determinada informació, sinó només que li faciliti la informació existent.

Paraules clau: Ajuntament. Sindicat. Personal. Relació de llocs de treball. Reclamació contra silenci. Publicitat activa. Dret d'accés a la informació. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 8 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 634/2019, presentada per una secció sindical contra l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. El sindicat reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 4 de setembre de 2019 la persona reclamant, després d'invocar l'article 9 LTAIPBG, que obliga les administracions públiques a publicar la respectiva relació de llocs de treball (RLT) i d'assenyalar que la publicada per l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans ho va ser en data 6 de maig de 2016, demana l'RLT actualitzada en format reutilitzable.
3. La Reclamació presentada el 8 d'octubre de 2019 indica que l'Ajuntament no hauria contestat la sol·licitud anterior.
4. El 10 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 15 de novembre de 2019, després de reiterar el requeriment, la GAIP rep la informació requerida a l'Ajuntament. Facilita l'RLT de 2016, tot manifestant que ha de ser actualitzada, tasca en la que estarien treballant diversos departaments de l'Ajuntament i que es preveuria culminar amb l'aprovació del Pressupost del 2020, moment en el qual es tornaria a enviar.
6. El 18 de novembre de 2019 la GAIP trasllada la informació facilitada per l'Ajuntament a la persona reclamant, per al seu coneixement.
7. El 20 de novembre de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP que la sol·licitud demanava el lliurament de la informació sol·licitada en format reutilitzable i en canvi se li ha facilitat en PDF.
8. El 27 de novembre de 2019 la GAIP comunica a la persona reclamant la informació en format reutilitzable.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Publicitat activa, dret d'accés a la informació i pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

La persona reclamant demana l'RLT actualitzada i invoca les obligacions de publicitat activa que estableix l'LTAIPBG (article 9.1.d).

El dret d'accés a la informació pública regulat pels articles 18 i següents de l'LTAIPBG té un contingut i una lògica diferents dels deures de publicitat activa. Mentre que la publicitat activa obliga a difondre, sense necessitat de demanar-la, informació sobre unes matèries concretes (les dels articles 8 a 15 LTAIPBG), el dret d'accés a la informació pública garanteix accedir a tota la informació que està en poder de l'Administració, però cal sol·licitar-ho mitjançant el procediment regulat pels articles 26 i següents de la mateixa Llei. Aquesta Reclamació es planteja en un procediment d'exercici del dret d'accés a la informació pública, en virtut del qual l'Ajuntament és obligat a lliurar a la persona reclamant la informació sol·licitada existent en poder de l'Ajuntament; i així sembla haver-ho fet, ja que li ha lliurat l'RLT de 2016, que segons afirma l'Ajuntament és la que té actualment elaborada. El dret d'accés a la informació pública no empara la pretensió que pugui tenir la persona reclamant de què l'Ajuntament elabori o actualitzi una determinada informació, sinó només que li faciliti la informació existent.

Per tant, i sempre des del punt de vista del dret d'accés, cal entendre que els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en

el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

En quant a la pretensió de la persona reclamant de què l'Ajuntament actualitzi la seva RLT, i complir d'aquesta manera les seves obligacions de publicitat activa, és quelcom que ultrapassa el contingut del dret d'accés a la informació pública i les competències de la GAIP. Per una altra banda, també s'observa que l'Ajuntament s'ha compromès a dur a terme aquesta actualització.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 634/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.